

SalMar Farming AS avd Troms
Sjøgata 39
9300 FINNSNES

Deres ref:
Vår ref: 2018/47851
Dato: 01.06.2018
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

KLAGESAK- KAPASITETSØKNING 2017-2018 SALMAR FARMING AS - LOKALITET 34137 SKÅRLIODDEN

Innledning

Vi viser til klage datert 25. april 2018 på vedtak om avslag på søknad om kapasitetsøkning for lokalitet 34137 Skårliodden. Mattilsynets region Nord har vurdert klagen og fastholdt sitt vedtak. Saken behandles av Mattilsynets hovedkontor.

Mattilsynets hovedkontor er klageinstans og kan prøve alle sider ved saken, jf. forvaltningsloven § 34, 2. ledd. Hovedkontoret har kompetanse til å endre vedtaket, men kan også oppheve vedtaket og returnere saken for ny behandling i førsteinstans, jf. § 34, 4. ledd.

Vi har vurdert at vilkårene for å ta klagen til behandling er oppfylt.

Mattilsynets hovedkontor har fattet følgende vedtak

Mattilsynets hovedkontor stadfester vedtaket fra Mattilsynets region Nord av 4. april om at kriteriene for kapasitetsøkning etter kapasitetsøkningforskriften § 12 for lokalitet 34137 Skårliodden ikke er oppfylt. Klagen har ikke ført fram.

Vedtaket er fattet med hjemmel i forvaltningslovens § 34 jf. kapasitetsøkningforskriften §§ 12 og 21.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningslovens § 28 tredje ledd.

Sakens bakgrunn

Lokalitet Skårliodden har fisk med utsett i perioden april - juni 2017, som fortsatt står på lokaliteten.

Før dette var lokaliteten brakklagt. Forrige gang lokaliteten var i bruk var i perioden april 2014 – november 2015. Det vil si at lokaliteten var brakklagt i 2016 og kan vurderes ut fra liten fisk i 2017. Det har ikke vært rapportert voksne hunnlus over 0,1 i 2017. For uke 33 mangler det rapportering.

Fisken har i henhold til veterinærerklæring vært behandlet medikamentelt med Slice i uke 36 og 37.

Det har ikke vært fattet vedtak om midlertidig reduksjon av maksimal tillatt biomasse på lokaliteten.

Mattilsynets region Nord fattet 4. april vedtak om at kriteriene for kapasitetsøkning etter § 12 ikke er oppfylt på bakgrunn av at en ut fra perioden med produksjon på lokaliteten ikke får vurdert lusetall for både stor og liten fisk etter intensjonen med unntaksregelen. For å vurdere antall behandlinger må en legge til grunn siste hele produksjonssyklus. Denne var fra april 2014 – november 2015. Det ble da gjennomført to medikamentelle behandlinger.

Klagers anførsler

Dere mener at Mattilsynet legger til grunn en uriktig regelverksforståelse. Ved utsett som ikke har historikk tilbake til 2016 må en legge til grunn foreliggende historikk så lenge den gir et tilstrekkelig grunnlag for vurdering og ligger innenfor forskriftens grenseverdier. Dere viser til forskriftens ordlyd og høringsnotatet til kapasitetsøkningforskriften. Dere mener at dette gir hold for at departementet har ment at ett års data er tilstrekkelig, og at Mattilsynets forståelse ikke er i tråd med departementets holdning.

Dere mener ut fra dette at inneværende utsett skal legges til grunn ut fra eksisterende data på lus. Videre at dette utsettet også skal legges til grunn som en naturlig forståelse av siste produksjonssyklus. I henhold til rettspraksis skal en bruke foreliggende opplysninger i saken opp til vedtakstidspunktet i klagesak. Det vil si at det i denne saken foreligger mer enn 12 måneders produksjon (med utgangspunkt i dato for klage).

Regionens vurdering

Regionen Nord har vurdert klagen. De finner ikke holdepunkter for å endre sin vurdering og har sendt klagen over til hovedkontoret for videre vurdering.

Aktuelt regelverk

Forskrift 20. desember 2017 nr 2397 om kapasitetsøkning for tillatelser til akvakultur med matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret i 2017/2018 (forskrift om kapasitetsøkning for tillatelser til akvakultur, 2017-2018) § 12.

Til hjelp for tolkningen av kapasitetsøkningforskriften har Nærings- og fiskeridepartementet utarbeidet Veileder til forskrift om kapasitetsøkning for tillatelser til akvakultur, 2017-2018.

Kapasitetsøkningforskriften er hjemlet i forskrift 16. januar 2017 nr 61 om produksjonsområder for akvakultur av matfisk i sjø av laks, ørret og regnbueørret (produksjonsområdeforskriften). Kapasitetsøkningforskriften går inn i operasjonaliseringen av det nye produksjonsområdesystemet i norsk havbruk. Systemet baserer seg bl. a på Stortingsmelding nr. 16 (2014-2015) om Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett.

Dette er første gang en vurderer kapasitetsøkning etter denne ordningen.

Hovedkontorets vurdering

Hovedkontoret vil i det følgende vurdere om lokalitet 34137 Skårliodden fyller vilkårene for kapasitetsøkning etter kapasitetsøkningforskriften § 12 første ledd bokstav b).

Forskriften § 12 stiller tre vilkår for å innvilge kapasitetsøkning på innehaverens tillatelse. Driften og miljøstatus ved lokaliteten tillatelsen er knyttet til må ha vært slik at det:

1. *var færre enn 0,1 voksne hunnlus per fisk ved alle tellinger i perioden 1. april til 30. september i årene 2016 og 2017, eller at utslippet av egg og fritt svømmende stadier av lakselus til miljøet ikke er større enn det utslippet ville ha vært fra et tilsvarende antall fisk med et lusenivå på 0,1 voksne hunnlus i gjennomsnitt per fisk,*
2. *ikke er behandlet medikamentelt mot lakselus mer enn 1 gang under den siste produksjonssyklusen. Dersom produksjonssyklusen er kortere enn 12 måneder, forlenges perioden bakover i tid til 12 måneder, men samtidig slik at hele produksjonssyklusen omfattes,*
3. *ikke er truffet vedtak om reduksjon av maksimalt tillatt biomasse, og dette vedtaket har hatt effekt innenfor kalenderårene 2016 og 2017.*

Selv om det observerte lusenivået på en lokalitet overskrider lusegrensen angitt i første ledd bokstav b) nr. 1 og 2, kan fylkeskommunen likevel gi tilbud til innehaver av tillatelse så fremt den observerte verdien

- a) oversteg 0,17 kun ved en telling per periode per kalenderår nevnt i første ledd, og
- b) et lusenivå høyere enn 0,1 voksne hunn lus ikke ble påvist i mer enn tre påfølgende tellinger i løpet av perioden per kalenderår.

Formålet med kapasitetsøkningsforskriften er beskrevet i § 1:

Forskriften skal fremme akvakulturnæringens lønnsomhet og konkurransekraft innenfor rammene av en miljømessig bærekraftig utvikling og bidra til verdiskaping på kysten.

I høringsdokumentene sies en del om bakgrunn og formål med unntaksreglene.

«Formålet med unntaksreglene er å opprettholde grunnlaget for det nye systemet, nemlig at det er oppdrettsnæringens påvirkning på det ytre miljøet som skal styre produksjonskapasiteten. En oppdretter som ikke påvirker eller bare i liten grad påvirker miljøet, skal få kunne vokse uavhengig av hvordan miljøsituasjonen ellers er i et produksjonsområde. Reglene bidrar også til å styrke incentivene til å redusere miljøpåvirkningen vesentlig – økonomisk sett vil det være stor forskjell på å måtte eks. redusere produksjonen med 6 pst. og øke den med 6 pst.»

Departementet viser videre til behovet for å ha sterke incentiver til å opprettholde en god miljømessig produksjon, i alle produksjonsområder uavhengig av miljøstatus.

Veilederen til forskriften viser i kommentarene til § 12 første ledd bokstav b) (s 9-10) sammenhengen mellom bestemmelsens nr 1 og 2: «... Her stilles det altså krav til svært lave nivåer av lus samtidig med at disse nivåene skal være oppnådd med et minimum av medikamentell behandling ...»

Videre defineres produksjonssyklus: «... Med siste gjennomførte produksjonssyklus menes siste produksjonsperiode regnet fra ordinært utsett av fisk på lokaliteten til ordinær slakting av den samme fisken fra lokaliteten. ...»

På Fiskeridirektoratets nettsider ved veilederen er departementets svar på spørsmål om dokumentasjonsperioden publisert. Avklaringen omfatter også spørsmålet om hvilken syklus som skal dokumenteres mht medikamentell behandling.

Veilederen sier videre at «... Søknader for lokaliteter der det ikke foreligger ukentlig rapportering etter forskrift om lakselusbekjempelse vil bli vurdert avvist på grunn av mangel på dokumentasjon for at vilkårene er oppfylt. ...» (Krav til telling og rapportering framgår av lakselusforskriften §§ 6 og 10)

Veilederens avklaringer blir lagt til grunn i den videre drøftelsen.

Vurdering av lusetall, jf. § 12, første ledd bokstav b, pkt 1

Hovedkontoret vil innledningsvis vurdere hvorvidt lokalitet Skårliodden oppfylder kriteriet om færre enn 0,1 voksne hunn lus på alle tellinger mellom 1. april og 30. september i årene 2016 og 2017. Dere har i klagen innspill om høringsnotatet til kapasitetsøkningsforskriften i november 2017.

I høringsnotatet av november 2017 pkt 3.4.4 s 11 kan vi lese:

... Vi foreslår imidlertid at tildelingen skal baseres på prestasjoner fra 1. februar 2017 og fremover i stedet for den siste produksjonssyklusen (m.a.o. vil prestasjoner fra 2016 altså ikke inngå). Forslaget bygger på at departementet mener det vil være mest rimelig å måle oppdrettselskapene etter kjente kriterier, og kriteriene i produksjonsområdeforskriften § 12 ble kjent 17. januar 2017. Den siste produksjonssyklusen vil i mange tilfeller strekke seg lenger tilbake i tid enn 1. februar 2017. Forslaget er nedfelt i utkastet til tildelingsforskrift § 12 første ledd.

Av Mattilsynets høringsuttalelse til kapasitetsøkningforskriften framgår følgende på s 1-2: (Høringsuttalelsen med vedlegg ligger tilgjengelig i sin helhet på departementets nettsider.)

Erfaringsmessig er vurdering av kapasitetsøkninger krevende for både forvaltning og næring. Bestemmelser og kriterier bør derfor være enkle, tydelige, gi forutsigbarhet for næringen, bidra til effektiv forvaltning og sikre at målene om en miljømessig forsvarlig oppdrettsproduksjon oppnås.

Vi oppfatter at enkelte av de sentrale bestemmelsene i forslaget er uklare og kan tolkes på mange ulike måter. Uklare kriterier kan svekke måloppnåelse, likebehandling og kreve mer ressurser fra forvaltningen og næringen. Etter vår oppfatning legger ikke forslaget til rette for en enkel, effektiv og forutsigbar forvaltning.

Slik vi forstår høringsforslaget kan det føre til at opp mot 30 prosent av eksisterende lokaliteter i røde og gule områder kan få opptil 6 prosent vekst 1. I praksis åpnes det dermed for betydelig vekst i noen av de mest belastede områdene med hensyn til lus, høy dødelighet og sykdomsforekomst.

Slik unntaksregelen i § 12 er utformet vil lokaliteter med betydelige luseproblemer kvalifisere til vekst siden kvalifiseringsperioden er kort. I praksis kan en lokalitet som er brakklagt i deler av perioden og som deretter setter ut smolt kunne oppfylle kriteriet for unntak. Dette innebærer at lokaliteter som erfaringsmessig har betydelige luseproblemer på slutten av produksjonssyklusen kan få lov til å vokse, fordi de hadde nyutsatt fisk i perioden fra april til september 2017. Vi mener derfor at en hel produksjonssyklus som beskrevet under avsnittet «Beregningsperioden» på s 5 bør legges til grunn for unntaksbestemmelsen.

...

Fotnote: 1 Vi har lagt ved Havforskningsinstituttets beregninger av antall lokaliteter i grønne, gule og røde produksjonsområder som vil omfattes av unntaksregelen (vedlegg 1)

Mattilsynets momenter knyttet til kvalifiseringsperiode over, ble fulgt opp av flere høringsinstanser i deres innspill. Slik vi har oppfattet departementet i etterkant av forskriftshøringen, ble ordlyden i forskriften endret på dette viktige punktet på bakgrunn av høringsinnspill og departementets egen vurdering av spørsmålet. Det endrete innholdet er også fulgt opp i departementets fastsettelse av veilederen til forskriften. Gjeldende ordlyd kan derfor ikke fortolkes i lys av det innholdet i høringsnotatet det her vises til.

Hovedkontoret finner derfor ikke grunn til, slik som anført av dere, å legge til grunn departementets vurderinger slik disse fremkom under høring av forskriften. Nevnte høringsinnspill ledet til forskriftskrav om lusetall for sommerhalvårene 2016 og 2017. Gjeldende ordlyd kan derfor ikke fortolkes i lys av innholdet i høringsnotatet, men på bakgrunn av hvordan forskriften ble vedtatt (ordlyd), dens formål og departementets presiseringer knyttet til gjeldende ordlyd. Hovedkontoret finner ikke grunn til å kommentere dette ytterligere.

Videre er det hovedkontorets vurdering at en muntlig uttalelse fra departementet før søknadsfristens utløp om at en lokalitet *kan søke* på grunnlag av lusedata fra 2017, ikke kan medføre at forvaltningen av denne grunn er bundet opp til at forskriftskriteriene er oppfylt. Variablene i de konkrete søknadene kan være flere. Hovedkontoret finner grunn til å presisere at hver enkelt søknad må vurderes konkret opp mot forskriftskriteriene slik disse er fastsatt.

Vi går ikke inn på innspill om annen tidligere høring, men går over til å se på ordlyden i kapasitetsøkningforskriftens § 12 første ledd bokstav b pkt 1 og hvilken betydning den har for lokalitet Skårliodden.

Bestemmelsens ordlyd kan tyde på at det må ha vært talt lus i begge årene «2016 og 2017» i den aktuelle perioden for å komme i betraktning. En slik forståelse synes imidlertid ikke å ha vært intensjonen. Av veilederen fra departementet fremgår at kravet til lusetelling retter seg mot hver uke det faktisk har stått fisk i anlegget innenfor fastsatt periode. Presiseringen «for hver uke det har stått fisk» viser at et anlegg med manglende drift innenfor deler av angitt periode ikke nødvendigvis medfører at vilkårene ikke er oppfylt. Hovedkontoret forstår bestemmelsen slik at et

anlegg med eksempelvis gjennomført produksjonssyklus med utsett i perioden høsten 2016 og med slakt våren 2018, ikke nødvendigvis utelukkes av regelen i pkt.1. Dette til tross for at anlegget i et slikt eksempel kun kan vise til produksjon innenfor fastsatt periode i sommerhalvåret 2017.

Hovedkontoret bemerker at det imidlertid ikke uten videre kan legges til grunn at alle som har hatt fisk i sjøen i en kortere periode i ett av sommerhalvårene 2016/2017 oppfyller vilkårene. Eksempelvis vil et utsett i september 2017, der oppdretter har talt lus noen få uker, etter vår vurdering åpenbart falle utenfor ordningen. Det kan høyst sannsynlig vises til lave lusetall, men lokaliteten vil i et slikt tilfelle ikke ha tilstrekkelig driftsgrunnlag for vurdering av mulig miljøpåvirkning.

Mattilsynet hovedkontoret tolker, i likhet med regionen, bestemmelsen i lys av formålet ordningen. Formålet er tydeligst beskrevet i høringsnotatet til forskriften hvor det står:

«Formålet med unntaksreglene er å opprettholde grunnlaget for det nye systemet, nemlig at det er oppdrettsnæringens påvirkning på det ytre miljøet som skal styre produksjonskapasiteten. En oppdretter som ikke påvirker eller bare i liten grad påvirker miljøet, skal få kunne vokse uavhengig av hvordan miljøsituasjonen ellers er i et produksjonsområde. Reglene bidrar også til å styrke incentivene til å redusere miljøpåvirkningen vesentlig – økonomisk sett vil det være stor forskjell på å måtte eks. redusere produksjonen med 6 pst. og øke den med 6 pst.»

I forvaltningen av vilkårene i unntaksbestemmelsen i § 12 første ledd, bokstav b, pkt 1 vil Mattilsynet se etter holdepunkter for god miljømessig drift på anlegget. Spørsmålet er om oppdretter «ikke påvirker eller bare i liten grad påvirker miljøet». Tallene fra lusetellingen uke for uke i sommerhalvårene gir et klart utgangspunkt for denne vurderingen, men dette må samtidig vurderes i en kontekst. Eksempelet over med nyutsatt smolt, som har stått i sjøen noen få uker, gir tilnærmet ingen holdepunkter for hvor god miljømessig drift det er ved anlegget og vil åpenbart falle utenfor ordningen.

I denne konkrete saken er det nyutsatt fisk på lokaliteten fra slutten av april (uke 17) til juni (uke 23) 2017. Lokaliteten har vært brakklagt før dette tidspunktet. Det foreligger rapportering fra uke 18 og utover, for uke 33 (og uke 40, først i oktober) mangler rapportering.

Det vil si at lusetall på lokaliteten relaterer seg til helt nyutsatt fisk og der utsettet fortsatt er under produksjon.

Med grunnlag i at bestemmelsen skal kunne gi kapasitetsøkning til aktører som på konkrete lokaliteter i 2016 og 2017 har hatt drift som ikke eller i liten grad påvirker vill laksefisk i området, vil hovedkontoret bemerke at det er avgjørende at det må ha vært drift på lokaliteten som muliggjør en slik vurdering. Forskriftskriteriene er satt for lokaliteter driftet ved ordinære, fulle produksjonssykluser fra ordinært utsett av smolt, eventuelt stor smolt, til ordinær slaktning av fisk. Kriteriene gir således holdepunkter for perioder som skal legges til grunn for vurdering av lusetall og antall behandlinger.

I likhet med regionen, vurderer hovedkontoret at kriteriene ikke kan anses oppfylt når lokaliteten har hatt ingen (2016) og så kort drift (2017) innenfor de angitte periodene. Hovedkontoret kan ikke se at virksomheten kan vise til særskilt type drift inn mot lave lusetall som skulle ha betydning for vurderingen. Manglende driftsgrunnlag umuliggjør en vurdering av hvorvidt lokaliteten bare i liten grad påvirker miljøet i området.

Bakgrunnen for at det er stilt dokumentasjonskrav til færre enn 0,1 voksne hunnlus både i 2016 og 2017 er at virksomhetene skal lave lusetall både på liten og stor fisk, og gjøre en slik vurdering mulig enten fordi lokaliteten har liten fisk i 2016 og stor fisk i 2017 (eventuelt motsatt som følge av nytt utsett). Utdringene med lakselus og miljøpåvirkningene er også normalt større andre år i sjø og det er først og fremst i denne fasen driftsansvarlige får vist evne og vilje til å redusere miljøpåvirkning til et minimalt nivå. I den forrige fullførte produksjonssyklusen på Skårliodden tilbake i 2015, lå lusetall over 0,1 i perioden med stor fisk på lokaliteten i april – september. Det er først ved ferdig gjennomført produksjonssyklus en vil ha holdepunkter for å vurdere om drift på l

lokaliteten pr idag er innenfor kriterier for kapasitetsøkning. Det vil en her eventuelt kunne komme tilbake til i neste runde kapasitetsøkning.

Som del av vurderingen legger en til grunn rapportering. Det er vesentlig at det foreligger rapportering for de tidsrom det står fisk på lokaliteten, ref veileder, over. For 2017 mangler rapportering for uke 33. Sett i sammenheng med vurderingen av periode over, er det ikke behov for å gå inn på en vurdering av betydning av manglende rapportering for uke 33 i denne saken. Vi nevner imidlertid temaet av generelle hensyn og opp mot kommende kapasitetsøkingsrunder. Ut fra krav til rapportering etter lakselusforskriften, vil manglende rapportering, og slik sett mangel på dokumentasjon på status på lus for en eller flere uker i relevante perioder kunne ha betydning for vurdering av kapasitetsøkning. Dette er det også sagt noe om i vedtak knyttet til andre aktører.

Vi viser til vurderingen over. Mattilsynets hovedkontor legger etter dette til grunn at kriteriene i § 12 første ledd bokstav b) pkt 1 ikke er oppfylt.

Vurdering av medikamentell behandling, jf. § 12, første ledd bokstav b, pkt 2

Det andre vilkåret som må være oppfylt er at fisken ikke skal være behandlet medikamentelt mot lakselus mer enn 1 gang under den siste produksjonssyklusen.

Hva som menes med den siste produksjonssyklusen er delvis definert i forskriften og delvis i andre dokumenter. I veilederen fra departementet fremgår det at man med produksjonssyklus mener en periode regnet fra ordinært utsett til ordinær utslakting av den samme fisken. Det fremgår både av forskriften og veilederen at produksjonssyklusen man vurderes på skal ha hatt en varighet på minimum 12 måneder. Kan man ikke vise til en fullført produksjonssyklus med varighet på 12 mnd., er det anledning til å gå lenger bak i tid, men da slik at en hel produksjonssyklus omfattes. Dette er også presisert i uttalelse fra Nærings- og fiskeridepartementet datert 29. januar 2018.

Hovedkontoret legger til grunn at driftsansvarlig må kunne vise at en evner å drive miljømessig bærekraftig med minimal legemiddelbruk over en hel produksjonsperiode, fra fisken settes ut og til den slaktes på en rimelig ordinær størrelse. Eksempelvis vil det ikke være relevant å vurdere dette punktet alene på en produksjon som har gått over 11 måneder og som må utslaktes grunnet sykdom. Heller ikke vil det være relevant å vurdere lokaliteten som får tilflyttet større fisk og har en tidsbegrenset produksjon kortere enn 12 mnd. Mattilsynet må i slike tilfeller se hen til tidligere produksjon på lokaliteten, i den grad det har vært gjennomført. Dette samsvarer med føringene fra departementet.

Utsettet fra 2017 er fortsatt under produksjon på lokalitet Skårliodden. Det var faktum på søknadstidspunktet / ved søknadsfristens utløp og er faktum pr nå. Ut fra innholdet i forskrift, veileder og departementets avklaring av 29. 1, mener vi da det er riktig å legge til grunn produksjonssyklusen fra 2014 – 2015 som «siste» produksjonssyklus på lokaliteten. Det ble i den produksjonssyklusen behandlet medikamentelt to ganger – en gang i uke 40 /41 2014, og en gang i uke 38 2015.

Dere argumenterer for at status på tidspunkt for klagesaksvedtaket må legges til grunn. Pr i dag er det mer enn 12 måneders produksjon på lokaliteten. For hovedkontoret er det imidlertid helt klart at forskriftens krav til maksimal 1 medikamentell behandling «under siste produksjonssyklus» relaterer seg til en hel produksjonssyklus. Det er avgjørende for vurderingen at driftsansvarlig heller ikke på tidspunktet for behandling av klagen kan vise til en hel produksjonsperiode, *fra fisken settes ut og til den slaktes på en rimelig ordinær størrelse* – med minimal legemiddelbruk. Ettersom produksjonen fremdeles pågår, kan ikke driftsansvarlig på dette tidspunktet vise at en evner å drive miljømessig bærekraftig med minimal legemiddelbruk over en hel produksjonsperiode.

Videre ser vi det i tillegg slik at dersom vi skulle legge til grunn deres argumentasjon må vi også se på foreliggende opplysninger knyttet til lokaliteten pr nå. Disse opplysningene tilsier at det i tillegg til Slicebehandling i 2017, i uke 19 2018 er gjennomført medikamentell behandling på lokalitet Skårliodden som ledd i forsøksvirksomhet. I en vurdering der status pr klagevedtaksdato eventuelt skulle legges til grunn, vil det også måtte sees hen til disse opplysningene. Ut fra foreliggende tilgjengelige opplysninger må vi da legge til grunn at det er gjennomført mer enn en medikamentell

behandling ved lokalitet Skårliodden. Kriteriet om ikke mer enn en medikamentell behandling innen siste produksjonssyklus er da ikke oppfylt.

Mattilsynets hovedkontor legger etter dette til grunn at heller ikke § 12, bokstav b, pkt. 2 er oppfylt.

Oppsummering og konklusjon

Kapasitetsøkningforskriften åpner for at virksomheter uavhengig av produksjonsområdets status kan få kapasitetsøkning basert på at søker eventuelt kan vise at lokaliteten driftes på en måte som ikke eller bare i liten grad påvirker miljøet. Ordningen tjener også som incentiv til miljøvennlig drift for de som driver i miljømessig utsatte områder. Det er oppstilt strenge miljøkrav for å få kapasitetsøkning på dette grunnlaget. Vilåårene er knyttet til å vise drift over tid med lave lusetall og samtidig svært begrenset legemiddelbruk.

Mattilsynets hovedkontor er enig i vurderingene fra Mattilsynets Regionkontor Nord. Lokalitet 34137 Skårliodden har ikke driftsgrunnlag som gir grunnlag for å vurdere om lokaliteten oppfyller forskriftskriteriene etter § 12 første ledd bokstav b) pkt 1. Kriteriet om medikamentell behandling i pkt 2 er heller ikke oppfylt. Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre.

Søksmål

Søksmål om gyldigheten av dette vedtaket eller krav om erstatning som følge av vedtaket må tas ut innen seks måneder fra det dette vedtaket er mottatt. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven § 16-12 til § 16-14.

Med hilsen

Friede Andersen
seksjonssjef

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.
Dokumenter som må ha signatur blir i tillegg sendt i papirversjon.*

Kopi:
Troms fylkeskommune
Fiskeridirektoratet
Mattilsynet region Nord